

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาคนพิการแห่งชาติครั้งที่ 30
Problems in the Preparation for Provincial Sports Association of Deaf
Athletes in the 30th National Disability Sports Competition

ชนิมันท์ แยมขวัญยืน*

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 (2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ระหว่างเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ทีม 60 คน และนักกีฬา 124 คน ของทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด ที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการ ครั้งที่ 30 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบค่าที (t test) กำหนดความมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 พบว่า เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัญหาการเตรียมทีม นักกีฬาคนหูหนวก การแข่งขันกีฬาคนพิการ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: mark__anntony@hotmail.com

Abstract

This research study investigated and compared problems encountered by the Provincial Sports Association in preparing deaf athletes for participation in the 30th National Disability Sports Competition. Participants consisted of 60 team personnel and 124 deaf athletes from the Provincial Sports Association who were trained to participate in the 30th National Disability Sports Competition. A questionnaire with the reliability of 0.91 was distributed to the respondents. Data analysis applied a computerized program using percentage, mean, standard deviation and t-test.

Research findings were as follows:

- 1) The problems in preparing the Provincial Sports Association deaf athletes for the 30th National Disability Sports Competition were at moderate levels.
- 2) When comparing the levels of problems in the preparation of the team personnel and athletes, it was statistically significant at the level of .05 except for the aspects of coaches, athlete selections, and location and equipment for training.

Keyword: Problems in the Preparation, Association Deaf Athletes, Disability Sports Competition.

บทนำ

ในการแข่งขันกีฬาทุกครั้งความพร้อมในการเตรียมทีม ถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือได้รับชัยชนะ ซึ่ง อนันต์ อัดชู (2526) กล่าวว่า การที่จะเตรียมทีมกีฬาให้มีคุณภาพนั้นมิใช่ของง่าย จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบ จัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้ร่วมงาน โดยได้รับความสะดวก ความปลอดภัยและความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ในเรื่องของการเตรียมทีมนักกีฬาจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในด้านการบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ปัจจุบันคนพิการได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้างอย่างมาก แต่ว่าจะมีการยอมรับในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้คนพิการได้ทำกิจกรรมในสังคมเหมือนบุคคลอื่น ๆ นั้น จะต้องต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิต่างๆ เพื่อจะมีสิทธิเท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับว่าสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เท่าเทียมกันโดยไม่เป็นภาระกับผู้อื่น คนพิการส่วนใหญ่แล้วเมื่อได้รับการดูแลบำบัดรักษา แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพเสียตั้งแต่แรกเริ่มก็จะสามารถพัฒนาความสามารถทั้งทางร่างกาย จิตใจ กลับมาเป็นคนที่มีคุณภาพต่อครอบครัว สังคมและ

ประเทศชาติได้เป็นอย่างดีการส่งเสริมให้คนพิการประเภทต่าง ๆ ได้รู้จักออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา เพื่อที่จะได้นำไปสู่การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ อารมณ์ และทางสังคม อีกทั้งการเล่นกีฬาจะช่วยพัฒนาให้คนพิการเป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ การออกกำลังกายสำหรับคนปกติหรือผู้พิการนั้น ช่วยให้สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่เจ็บป่วยง่าย สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม และปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง เจริญ กระบวนรัตน์ (2532) กล่าวว่า โดยปกติมนุษย์เราถือว่าการที่จะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขนี้จะต้องได้รับองค์ประกอบสำคัญคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งเป็นปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการอยู่รอด แต่เนื่องจากมนุษย์มีมันสมองสติปัญญา สามารถคิดประดิษฐ์ ปรับปรุงอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พยายามสร้างสรรค์วัฒนธรรม ค่านิยมและคุณค่าให้กับตัวเองและสังคม จนกระทั่ง ทุกวันนี้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีเกิดขึ้น อีกมากมาย จนทำให้มองข้ามองค์ประกอบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตอีกประการหนึ่ง นั่นคือ การออกกำลังกาย ซึ่งอันที่จริงเป็นวิสัยของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ จะต้องมีการเคลื่อนไหว ถ้าเคลื่อนไหวไม่เพียงพอก็จะทำให้ไม่เกิดการพัฒนาร่างกายและเปลี่ยนแปลงของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายไปในทางที่ตื้นเขินเป็นผลทำให้สุขภาพร่างกายเสื่อมโทรม

กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของคนพิการในอันที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้เป็นอย่างดี จึงได้วางเป้าหมายการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาคคนพิการแห่งประเทศไทยขึ้น โดยกำหนดให้จังหวัดต่าง ๆ หมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ตามมติของการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ภายหลังจากการเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาแห่งชาติแล้ว ในจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพจัดให้มีการแข่งขันกีฬาคคนพิการ และกีฬาสเปเชียลโอลิมปิก โดยการแข่งขันกีฬาคคนพิการแห่งประเทศไทย มีความเป็นมาดังนี้คือ การจัดการแข่งขันกีฬาคคนพิการได้เริ่มขึ้น ปี พ.ศ. 2518 โดยศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน อธิบดีกรมพลศึกษา ในสมัยนั้นได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้จัดการแข่งขันกีฬาคคนพิการ ชนิดต่าง ๆ โดยจัดการแข่งขัน ณ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ (สมาคมกีฬาคคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2551)

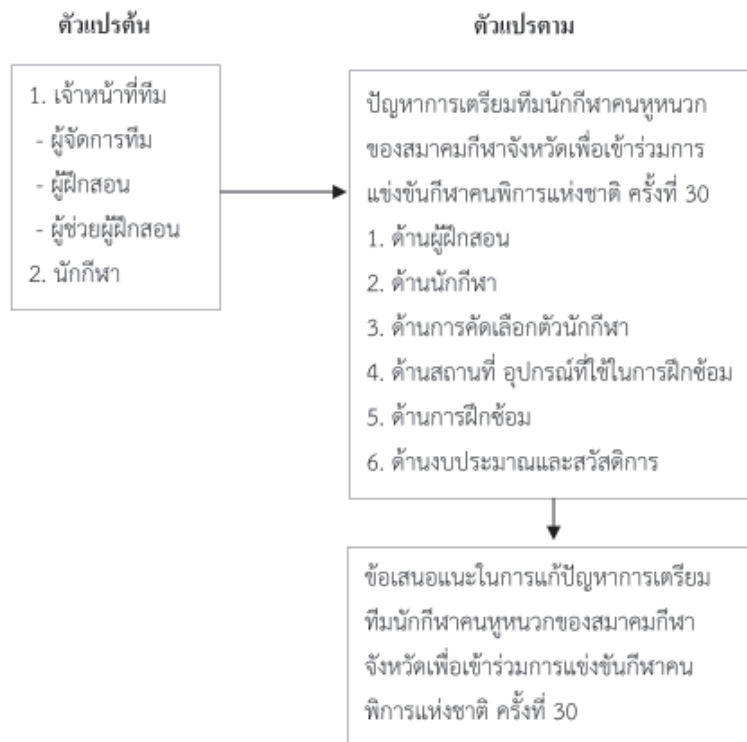
ดังที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจเกี่ยวกับการดำเนินการเตรียมทีมนักกีฬาคคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 และในฐานะที่ผู้วิจัยนั้นเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอนของทีมสมาคมกีฬาจังหวัดกรุงเทพมหานครและเป็นล่ามภาษามือ อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุผลที่ต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ในระหว่างวันที่ 21-25 มีนาคม 2555 ข้อมูลที่ได้มาเพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นในการเตรียมทีม อันจะเป็นแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีและมีความสมบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาคักยภาพและคุณภาพของนักกีฬาคคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดให้ดียิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลที่จะนำเสนอต่อสมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาคคนหูหนวก สมาคมกีฬาคคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้ให้การสนับสนุน และ

หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะส่งผลให้การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติในครั้งต่อ ๆ ไปได้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น และจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีข้อมูล เพื่อที่ได้นำไปพัฒนาการเตรียมทีมกีฬาคนหูหนวกในการแข่งขันระดับต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับของปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ระหว่างเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการเตรียมทีม การคัดเลือกนักกีฬาเป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมทีม เจษฎา เจียรนะย์ (2530) ได้ให้หลักการคัดเลือกนักกีฬา ดังนี้ หลักการเบื้องต้นในการคัดเลือกนักกีฬา ก็คือ โค้ชต้องกระทำทุกอย่างให้อยู่บนพื้นฐานที่ว่า ทำอย่างไรผู้เล่นทุกคนที่โค้ชคัดเลือกมาจะมีความสามารถปรับตัวเล่น ฟิกซ้อม และแข่งขันรวมเป็นทีมเดียวกันได้เพราะเป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม หรือ “ทีมเวิร์ค” นั้น หากเกิดขึ้นไม่ว่าจะระหว่างโค้ชกับผู้เล่น หรือระหว่างผู้เล่นด้วยกันเองแล้วจะเป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงที่สุดในการสร้างทีม เป็นอุปสรรคแรกที่ต้องถูกกำจัดไป ในการเตรียมทีม หากปล่อยให้ปัญหารื้อรัง อุปสรรคนี้ก็จะเพิ่มพูน และค่อย ๆ ทำลายทีมของโค้ชไปไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้ผลการเตรียมทีม การสร้างทีมของโค้ชไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งแน่นอนที่สุดวิธีการที่ถูกต้อง ก็คือ โค้ชควรป้องกันมิให้เกิดขึ้นดีกว่าไปแก้ไขที่ปลายเหตุ นั่นคือ โค้ชต้องพิจารณาเลือกสรรผู้เล่นที่นอกจากจะมีฝีมือดีเยี่ยมแล้วต้องเป็นผู้เล่นที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการเล่น และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีด้วย ในการคัดเลือกนักกีฬาโค้ชที่ติจะต้องพิจารณาไปถึงอนาคต หรือพูดง่าย ๆ ว่า โค้ชต้องมองการณ์ไกลเช่นเดียวกันกับการพิจารณาถึงสภาพปัจจุบัน โค้ชจะต้องจดจำไว้ว่าทีมที่เราจะสร้างในอนาคตต้องมีสไตล์ (style) การเล่นไม่แตกต่างไปจากทีมที่เรามีอยู่ในปัจจุบัน นั่นคือ โค้ชต้องเตรียมสร้างผู้เล่นไว้เพื่อทีม หรือเพื่อทดแทนผู้เล่นที่จะขาดหายไปหรือเลิกเล่นไปในอนาคต

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) กล่าวว่า การสร้างทีมกีฬาจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องประกอบด้วยนักกีฬาที่มีความสามารถรอบด้านเป็นเลิศ ทั้งความสามารถทางทักษะ สมรรถภาพทางกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณลักษณะของการเป็นนักกีฬาที่ดี สามารถปฏิบัติตามคำสอน แผนการเล่น วิธีการเล่นและเป้าหมายที่ผู้ฝึกสอนกำหนดไว้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้โอกาสที่จะเป็นผู้เล่นยอดเยี่ยมขึ้น ผลที่ตามมาก็จะเกิดเป็นนักกีฬาคือ ทีมประสบผลสำเร็จ นักกีฬาประสบผลสำเร็จ และผู้ฝึกสอนประสบผลสำเร็จ ทำให้นักกีฬาที่มีความสามารถจากแหล่งอื่น ๆ อพยบประสบผลสำเร็จบ้าง ทำให้พยายามสมัครเข้ามาเล่นภายใต้การควบคุมของผู้ฝึกสอนหรือทีมดังกล่าว เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนมีตัวเลือกในการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้มากขึ้น ทำให้ทีมดังกล่าวมีนักกีฬาชั้นยอดมาร่วมทีมอยู่เสมอ ดังนั้น หน้าที่หลักที่สำคัญของผู้ฝึกสอน ได้แก่ การคัดเลือกตัวนักกีฬาเข้ามาร่วมทีม การคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อน ต้องปฏิบัติด้วยความสุขุมรอบคอบพิจารณาความก้าวหน้าและความสามารถไปจนถึงอนาคต นักกีฬาที่มีความสามารถในปัจจุบันดี แต่เมื่อได้รับการคัดเลือกมาแล้ว อาจทำให้ผู้ฝึกสอนผิดหวังก็ได้

การคัดเลือกตัวนักกีฬาจึงต้องมีหลักและวิธีการที่กำหนดไว้อย่างมีระบบแบบแผนมีขั้นตอนและหลักเกณฑ์ ในการพิจารณาคัดเลือกอย่างเป็นระบบระเบียบ สิ่งที่ต้องพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักกีฬามีดังต่อไปนี้ คือ

1. การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ให้นักกีฬาจากแหล่งต่าง ๆ สมัครเข้ามาคัดเลือกเป็นนักกีฬากันอย่างทั่วถึง ผู้ฝึกสอนจะต้องประสานงานและดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับรายละเอียดในการสมัคร และสิ่งที่ต้องพิจารณาในการคัดเลือกเป็นนักกีฬาโดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ

ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ การประชาสัมพันธ์ต้องทำล่วงหน้า เพื่อให้มีโอกาสเผยแพร่ข่าวการคัดเลือกอย่างทั่วถึง และเพื่อให้ผู้ฝึกสอนมีเวลาเตรียมการในการประชุมชี้แจงกับผู้สมัครคัดเลือกเป็นเวลานาน ทำให้มีความรอบคอบยิ่งขึ้น

2. การชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือก ผู้ฝึกสอนจะต้องชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือกนักกีฬา ให้ผู้สมัครมีความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมเพื่อการคัดเลือก สถานที่ฝึกซ้อม ตลอดจนคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับการพิจารณาไม่ว่าอย่างไรบ้าง เป็นต้น

3. การพิจารณาคักยภาพของผู้เล่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คักยภาพของผู้สมัครเพื่อรับการคัดเลือกอย่างถูกต้องและยุติธรรมโดยการกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสม กับประเภทของชนิดกีฬาที่ต้องการคัดเลือก การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว จะต้องได้มาจากการพิจารณาร่วมกันกับทีมผู้ฝึกสอน อาจจะนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการคัดเลือก ร่วมกับการพิจารณาคักยภาพประจำตัวของนักกีฬาเหล่านั้น ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าว ได้แก่ ด้านสุขภาพ การพิจารณาด้านสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬา อนาคตทางการกีฬาของนักกีฬาขึ้นอยู่กับสุขภาพที่ดี หากนักกีฬาสุขภาพไม่ดีหรือมีอาการบาดเจ็บแฝงติดตัวมา จะเป็นปัญหาทำให้ประสิทธิภาพของทีมด้อยลงไป ดังนั้น หากเป็นไปได้ควรจัดหาแพทย์มาตรวจสุขภาพของผู้สมัครเข้ารับ การคัดเลือกตัวด้วย ด้านสมรรถภาพทางกาย โดยการพิจารณาสมรรถภาพทางกายทั่วไปและสมรรถภาพทางกายพิเศษเฉพาะกีฬา โดยการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามวิธีการของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพิจารณาตามความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายของผู้สมัครแต่ละคน ด้านทักษะทางกีฬา โดยการเปิดโอกาสให้ผู้รับการคัดเลือกให้แสดงความสามารถตามรูปแบบของตนอย่างเต็มที่ เพื่อผู้ฝึกสอนจะได้ศึกษาค้นคว้าหาความสามารถพิเศษของเขา และเมื่อร่วมฝึกซ้อมตามรูปแบบที่ผู้ฝึกสอนกำหนดก็สามารถปฏิบัติได้สามารถปรับรูปแบบการเล่นตามที่คุณฝึกสอนกำหนดให้ได้เป็นต้น ด้านจิตใจ โดยการสังเกตสภาพจิตใจโดยทั่วไป ได้แก่ ความตั้งใจ การอุทิศตน ความมานะพยายามในการปรับปรุงตนเอง ความเอาใจจริงเอาใจกับการฝึกซ้อม อุทิศตนเสียสละ มีความหนักแน่นทางอารมณ์ สามารถอดกลั้นต่อคำวิพากษ์วิจารณ์รอบด้าน ต้องอดทนฟังคำสั่งจากผู้ฝึกสอน ความมุ่งมั่นพยายามเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การเป็นนักกีฬาที่ดีในอนาคต ให้เพราะงานการฝึกกีฬาเป็นงานที่หนัก ต้องใช้เวลา และต้องยอมละทิ้งความสะดวกสบายต่าง ๆ ได้ นักกีฬาที่แพ้ใจตนเองมีโอกาสยากที่จะพาตนเองไปสู่ยอดนักกีฬาได้ สถิติปัญญา โดยการสังเกตการรับรู้เรียนรู้ทักษะและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ฝึกสอนถ่ายทอดให้แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในในการเล่นอย่างเหมาะสมดังคำกล่าวที่ว่า เล่นด้วยสมอง เล่นด้วยปัญญาและความชาญฉลาด ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยการพิจารณาและสังเกตความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ การแสดงออก การพูด มีลักษณะของความเป็นมิตร สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข สามารถครองใจเพื่อนร่วมทีมได้ ทำให้ทีมมีความสามัคคี ความพร้อมเพรียงในการฝึกซ้อมอันจะนำทีมไปสู่ชัยชนะได้ โดยชนะทั้งฝีมือและชนะทั้งใจของทุก ๆ คน สรุป ผู้ฝึกสอนจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คักยภาพของนักกีฬาเพื่อรับการคัดเลือกอย่างถูกต้องและยุติธรรม เพราะการคัดเลือกนักกีฬา คือ ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ปัญหาการเตรียมทีม หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาภายในทีมนักกีฬาคนหูหนวก เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ในการเตรียมทีมกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันนั้น มีสิ่งที่ยากเย็นอะไรหากสักแต่จะทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้นหน้าที่ไปเท่านั้น แต่การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันนั้นมีค่าใช้จ่าย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันนั้น ต้องการความสามารถของตัวนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ (เกษม นครเขตต์, 2521) การเตรียมทีมของโค้ชเป็นงานในความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวผู้เล่น เพื่อปฏิบัติตามแผนการฝึกซ้อม ดังนั้น หากทุกสิ่งทุกอย่างโค้ชได้เตรียมไว้อย่างพร้อมเพรียงแล้ว เมื่อถึงวันนัดหมายผู้เล่นมารวมตัวกันโค้ชจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้ทันที จะเป็นได้ว่าภารกิจของโค้ชในช่วงการเตรียมทีมนั้นเป็นภารกิจเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภารกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจในช่วงอื่น แต่อย่างไร (เจษฎา เจียรนะย, 2530) การเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและมีความต้องการขณะในการเตรียมทีมกีฬาที่มาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันนั้น (มงคล แฝงสาเคน, 2531) การทำทีมกีฬานั้น มีหลายท่านมีความประสงค์ที่จะทำทีมให้ตีมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักแก่สังคมและวงการกีฬา แต่ความประสงค์นั้นบางท่านก็บรรลุจุดมุ่งหมาย มีหลายท่านจะต้องเลิกล้มไป ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะการทำทีมกีฬาให้ตีนั้น จะต้องมืองค์ประกอบหลายด้าน และถ้าทุก ๆ ด้านสมบูรณ์ก็จะทำให้กีฬานั้น ๆ เป็นไปด้วยดี แต่ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเสียไป หรือขาดตกบกพร่องไป การทำทีมนั้นก็มักจะไม่สามารถประสบความสำเร็จ เพราะขณะที่ทำไปนั้นปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นมากและจะต้องแก้ปัญหาตลอดเวลา (อนันต์ อัดชู, 2536)

นักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด หมายถึง นักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัดกรุงเทพมหานคร สมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรีและสมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่น ที่มีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ตามเงื่อนไขที่วางไว้ทุกประการ ตามระเบียบการแข่งขันที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ได้กำหนดไว้ ความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นคำที่เกิดขึ้นหลังคำว่า หูหนวก หูตึง เป็นคำที่นักการศึกษาใช้แทนสองคำนี้ เหตุที่ใช้คำว่า ความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะว่า คำนี้เป็นคำรวม ถ้าใช้คำว่า มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจจะหมายถึง หูหนวกหรือหูตึงก็ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพของหูว่าบกพร่องมากน้อยเพียงใด แต่เหตุผลที่สำคัญนั้นเป็นเหตุผลทางจิตวิทยา คือ เพื่อให้ผู้ฟังสะท้อนอารมณ์อีกประการหนึ่ง ปรัชญาทางการ ศึกษาพิเศษนั้น มุ่งให้เด็กพิเศษสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคม ดังนั้น นักการศึกษา นักจิตวิทยา และผู้รู้ทั้งหลายจึงไม่ใช่คำนี้ แต่ใช้คำว่า ความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งให้ความรู้สึกดีกว่า (ผดุง อารยะวิญญู, 2542) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (หูหนวก) หมายถึง เด็กที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดการได้ยินเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิพซ์ ได้ค่าเฉลี่ยการได้ยินของหูแต่ละข้างเกินกว่า 90 เดซิเบล อันเป็นมาตรฐานระหว่างชาติ (มะลิวัลย์ ธรรมแสง, 2541) ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า หมายถึง ผู้เริ่มได้ยินเสียงเมื่อเสียงดังเกิน 25 เดซิเบลขึ้นไป (ศรียา นิยมธรรม, 2544)

การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 หมายถึง การแข่งขันกีฬาภายในประเทศ ระหว่างนักกีฬาซึ่งมีความพิการ สังกัดสมาคมกีฬาแต่ละจังหวัด ในที่นี้หมายถึง การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ที่จังหวัดขอนแก่นเป็นเจ้าภาพ ระหว่างวันที่ 21-25 มีนาคม 2555 ซึ่งสมาคมกีฬาจังหวัดได้ส่งนักกีฬาคนหูหนวกทำการแข่งขัน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ทีม 60 คน และนักกีฬา 180 คน ของทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด ที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการ ครั้งที่ 30 รวมทั้งสิ้น 240 คน สำหรับการวิจัยนี้ ใช้ประชากรเป็นเจ้าหน้าที่ทีม 60 คนและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 124 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิ์สรรพ, 2551)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นการตรวจคำตอบ (checklist)

ตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating sale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (open ended)

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไปถึงนายกสมาคมกีฬาจังหวัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรี และนายกสมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัด

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการติดตามผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัดกรุงเทพมหานคร สมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่น และสมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรี

3.4 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละเก้าสิบเก้าต่อร้อย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น

4.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 จำแนกตามเจ้าหน้าที่ทีม และนักกีฬา โดยใช้สถิติ t test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4.4 นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (N = 184 คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
ผู้จัดการทีม	12	6.5
ผู้ฝึกสอน	26	14.1
ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน	22	12.0
นักกีฬา	124	67.4
2. ท่านมีหน้าที่ในกีฬา		
กรีฑา	17	9.2
เซปักตะกร้อ	11	6.0
เทเบิลเทนนิส	11	6.0
แบดมินตัน	14	7.6
ฟุตบอล	26	14.1
ว่ายน้ำ	10	5.4
เปตอง	12	6.5
ฟุตซอล	15	8.2
วอลเลย์บอลนั่ง/วอลเลย์บอลยืน	68	37.0
3. เพศ		
ชาย	114	62
หญิง	70	38
4. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	37	20.1
21 - 30 ปี	97	52.7
31 - 40 ปี	42	22.8
41 - 50 ปี	6	3.3
50 ปี ขึ้นไป	2	1.1
5. สถานภาพปัจจุบัน		
โสด	157	85.3
สมรส	27	14.7
6. คุณวุฒิการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	46	25
อนุปริญญาตรี/ปวส.	23	12.5
ปริญญาตรี	92	50
สูงกว่าปริญญาตรี	21	11.4
อื่น ๆ	2	1.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N = 184 คน)	ร้อยละ
7. อาชีพ		
นักเรียน/ นักศึกษา	74	40.2
รับราชการ	33	17.9
ธุรกิจส่วนตัว	12	6.5
พนักงานบริษัท	30	16.3
อื่น ๆ	35	19.0
8. รายได้ปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	24	13.0
3,000 - 5,000 บาท	36	19.6
5,001 - 7,000 บาท	17	9.2
7,001 - 9,000 บาท	13	7.1
9,001 - 10,000 บาท	39	21.2
มากกว่า 10,000 บาท	55	29.9
9. ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
กรุงเทพฯ	98	53.3
ขอนแก่น	22	12.0
ชลบุรี	45	24.5
อื่น ๆ	19	10.3
10. ท่านเป็นนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาจังหวัดที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคณพิการมาแล้ว		
1 ครั้ง	57	31.0
2 ครั้ง	119	64.7
3 ครั้ง	6	3.3
มากกว่า 3 ครั้ง	2	1.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N = 184 คน)	ร้อยละ
11. เหรียญรางวัลที่เคยได้รับในฐานะนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการไม่ได้เหรียญทอง	131	71.2
ทอง 1 เหรียญ	45	24.5
ทอง 2 เหรียญ	4	2.2
ทอง 3 เหรียญ	3	1.6
ทอง 9 เหรียญ	1	0.5
ไม่ได้เหรียญเงิน	78	42.4
เงิน 1 เหรียญ	66	35.9
เงิน 2 เหรียญ	36	19.6
เงิน 3 เหรียญ	1	0.5
เงิน 4 เหรียญ	3	1.6
ไม่ได้เหรียญทองแดง	118	64.1
ทองแดง 1 เหรียญ	58	31.5
ทองแดง 2 เหรียญ	4	2.2
ทองแดง 3 เหรียญ	4	2.2

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 67.4 เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลนั่ง/วอลเลย์บอลยืน คิดเป็นร้อยละ 37.0 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 85.3 มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50 มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.2 มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 29.9 มีภูมิลำเนาปัจจุบันในกรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาจังหวัดที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.7 และเหรียญรางวัลที่เคยได้รับในฐานะนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการไม่ได้เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง คิดเป็นร้อยละ 71.2, 42.41 และ 64.1 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาคณพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30**

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีม
นักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคณพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30

ปัญหาการเตรียมทีม	ระดับปัญหาการเตรียมทีม		
	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. ด้านผู้ฝึกสอน	1.69	0.55	น้อย
2. ด้านนักกีฬา	1.85	0.64	น้อย
3. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา	1.70	0.49	น้อย
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	1.80	0.77	น้อย
5. ด้านการฝึกซ้อม	3.50	1.00	มาก
6. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	3.54	1.31	มาก
รวม	2.61	0.67	ปานกลาง

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคณพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านงบประมาณและสวัสดิการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) ด้านการฝึกซ้อมสวัสดิการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) ด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.85$) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.80$) ด้านการคัดเลือกนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.70$) และด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.69$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 จำแนกตามเจ้าหน้าที่และนักกีฬา

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ระหว่างเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬา

ด้าน	เจ้าหน้าที่ทีม		นักกีฬา		t	P- value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ผู้ฝึกสอน	1.72	0.50	1.67	0.57	0.52	0.60
2. นักกีฬา	2.00	0.74	1.78	0.57	2.00*	0.05
3. การคัดเลือกนักกีฬา	1.73	0.42	1.69	0.52	0.57	0.57
4. สถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	1.93	0.84	1.75	0.73	1.41	0.16
5. การฝึกซ้อม	2.53	0.84	3.97	0.69	12.29*	0.00
6. งบประมาณและสวัสดิการ	1.89	0.65	4.30	0.62	24.34*	0.00
รวม	1.80	0.41	3.00	0.34	20.73*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่าเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬามีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ด้านคือด้านนักกีฬา เจ้าหน้าที่ทีมมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักกีฬา ด้านการฝึกซ้อม เจ้าหน้าที่ทีมมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักกีฬา และด้านงบประมาณและสวัสดิการ เจ้าหน้าที่ทีมมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักกีฬา ส่วนด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพเป็นนักกีฬา เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลนั่ง/วอลเลย์บอลยืน เพศชาย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด คุณวุฒิมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป มีภูมิลำเนาปัจจุบันในกรุงเทพฯ เป็นนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาจังหวัดที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการมาแล้ว 2 ครั้ง และเหรียญรางวัลที่เคยได้รับในฐานะนักกีฬา/เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการ เหรียญเงิน

2. การเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 4 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ระหว่างเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬาพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ด้าน คือ ด้านนักกีฬาเจ้าหน้าที่ทีมมีปัญหามากกว่านักกีฬา ด้านการฝึกซ้อมเจ้าหน้าที่ทีมมีปัญหาน้อยกว่านักกีฬา และด้านงบประมาณและสวัสดิการเจ้าหน้าที่ทีมมีปัญหาน้อยกว่านักกีฬา ส่วนด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่าการเตรียมความพร้อมของทีมนักกีฬาคนหูหนวก เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ นั้นมีผลต่อ เจ้าหน้าที่ทีม และนักกีฬา ที่ก่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ในการเข้าร่วมการแข่งขันซึ่งหากผ่านช่วงระยะเวลาการเตรียมความพร้อมไปได้ก็จะ เป็นแรงเสริมอีกด้านหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างทีม แนะนำทีมของตนเองเข้าสู่การแข่งขันในทางตรงกันข้าม หากไม่สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมทีมได้เป็นอย่างดีแล้วก็เป็นตัวขัดขวางได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้น้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคลแฝงสาเคน (2531) ภารกิจของการเตรียมทีมเป็นเรื่องที่นำหนักใจสำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าบางครั้งอาจมีผู้เข้าร่วมงานที่ต้องอุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลการกระทำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์ (2551) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขันนั้นย่อมต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีม

1.1 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านผู้ฝึกสอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ฝึกสอนมีประสบการณ์ในการสื่อสารภาษามือ จึงทำให้สามารถสื่อสารกับนักกีฬาได้และเข้าใจตรงกัน ผู้ฝึกสอนมีความรู้ความสามารถในกีฬา ที่หลากหลายชนิดกีฬา ผู้ฝึกสอนมีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แก่ นักกีฬา มีความชำนาญด้านการฝึกสอนตามกีฬาที่รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิตร สมานิติ (2534) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ผู้ฝึกสอน คือ ต้องเข้าใจ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม พยายามหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องไว้ โดยเฉพาะ

การพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อม การแข่งขัน และทักษะการฝึกที่หลากหลายทำให้เกิดเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อม มีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการฝึกซ้อม เป็นที่ยอมรับของนักกีฬา มีความเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พีระพงษ์ บุญศิริ (2535) กล่าวว่าผู้ฝึกสอน เป็นปัจจัยประการสำคัญเกี่ยวข้องกับการกีฬาการสร้างวินัย ควบคุมความประพฤติ ให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพสูงสุด โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาของตนเองให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถให้สูงขึ้นหรือจนมีความสามารถสูงสุดตลอดจนการชี้แนะการเล่น การแข่งขัน

1.2 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านนักกีฬา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักกีฬามีความพร้อมด้านสมรรถภาพร่างกาย จิตใจ มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา มีความเสียสละช่วยเหลือผู้อื่น มีความขยัน ทุ่มเทและอดทนในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา เกิดจันทิก (2539) กล่าวว่า เพื่อลดปัญหาด้านนักกีฬาที่อาจเกิดขึ้นได้เพราะการฝึกซ้อมที่ดีและเหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้มีทักษะประสบการณ์และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี นักกีฬามีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม มีความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรักษ์ แกสमान (2553) กล่าวว่าในการแก้ปัญหาที่ดีนั้น ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจึงควรปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของนักกีฬาเป็นหลัก และวางแผนเสริมสร้างพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมให้มากที่สุด

1.3 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านการคัดเลือกนักกีฬา พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญของความสำเร็จของทีม มีความเหมาะสมของเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬาในแต่ละทีมมี วิธีการดำเนินการและระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้อย่างเหมาะสมทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ ยันรังสี (2547) กล่าวว่า ถ้าการคัดเลือกตัวนักกีฬามีสภาพที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสมเท่าที่ควร ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ นักกีฬาที่ต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะส่งผลเสียโดย รวมต่อทีมได้ รูปแบบในการคัดเลือก การคัดเลือกมีความรู้เหมาะสม การตัดสินใจผลการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความโปร่งใสและยุติธรรมในการคัดเลือก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ เกตุพันธุ์ (2551) กล่าวว่า การจัดสรรตัวนักกีฬาที่มีความสามารถจะต้องมีการวางแผนการดำเนินการรวมถึงรูปแบบที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ในวัตถุประสงค์ของการเตรียมทีมโดยการคัดเลือกตัวนักกีฬาต้องเป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.4 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานที่ฝึกซ้อมมีมาตรฐาน สะดวกในการใช้สถานที่ มีแสงสว่างเพียงพอ ระบายอากาศได้ดี อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีมาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันต์ อัดชู (2536) กล่าวถึงสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ไว้ว่า สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาทีมกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จะเห็นได้

ว่าสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ถ้าเป็นไปได้ก็จะต้องให้เหมือนกับสนามแข่งขันจริง ๆ หรือคล้ายกับสนามแข่งขันมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ เจนกชกร (2552) กีฬาตาบอดต้องใช้สนามที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละประเภทหากสถานที่ไม่ได้มาตรฐานก็ย่อมส่งผลกระทบต่อเตรียมทีม สถานที่ต้องมีความเหมาะสม สะดวกในการใช้อุปกรณ์ จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะฝึกซ้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมให้มีความพร้อมมากที่สุดนั้นไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาในการฝึกซ้อมและก่อนการแข่งขันนั้นจะต้องมีการเก็บตัวเพื่อเตรียมความพร้อมของทีม สถานที่ในการเก็บตัวนักกีฬาพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะทำให้ทีมมีความพร้อมมากที่สุด

1.5 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านการฝึกซ้อม พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โปรแกรมการฝึกซ้อม อาจจะไม่มีความคลาดเคลื่อนเนื่องจากนักกีฬาบางคนต้องเดินทางมาจากต่างจังหวัดเพื่อฝึกซ้อม และโปรแกรมเกี่ยวกับโภชนาการสำหรับนักกีฬานั้นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือจากนักโภชนาการโดยเฉพาะ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอ จึงอาจก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นปัญหาสำหรับผู้ฝึกสอน มีโปรแกรมการฝึกทางด้านจิตวิทยา วิทยาศาสตร์การกีฬา มีการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนต์รี ร่มทอง (2548) กล่าวว่า ปัญหาด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน พบว่ามีปัญหาที่ระดับปานกลางถึงมาก ในเรื่องความรับผิดชอบของนักกีฬาและการมีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม เรื่องนี้เป็นเรื่องจิตวิทยาระหว่างผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และ นักกีฬา ที่จะทำความเข้าใจตกลงกันทั้งด้านกฎระเบียบ การวางแผน การจัดการโปรแกรมการฝึกซ้อมและการสร้างจิตสำนึกที่ดีของกันและกัน การคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ที่ตนเองได้รับจึงเป็นสิ่งสำคัญหากทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันแล้ว การพัฒนาฝีมือของนักกีฬาย่อมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีความสมบูรณ์และเกิดการพัฒนาซึ่งนักกีฬาจะเกิดความมุ่งมั่นต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิยศ มาจาก (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการฝึกซ้อมของทีมรักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 พบว่าสถานที่เก็บตัวนักกีฬาส่วนใหญ่มีสภาพความพร้อมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำในการเตรียมทีมนักกีฬา การฝึกซ้อมกีฬานั้น นอกจากฝึกทักษะและวิธีการต่าง ๆ แล้ว ยังต้องฝึกความแข็งแกร่งทางสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬาด้วย

1.6 ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านงบประมาณและสวัสดิการ พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่างบประมาณในการออกไปฝึกซ้อมนอกสถานที่มีไม่มากพอจึงทำให้ต้องฝึกซ้อมในสถานที่ที่กำหนดไว้ ซึ่ง การออกไปฝึกซ้อมนอกสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นและต้องใช้งบประมาณในการไปฝึกซ้อมนอกสถานที่ ผู้ฝึกสอนอาจมีกระบวนการปรับให้มีการฝึกซ้อมนอกสถานที่จากการหาเงินทุนเพิ่มเติมจากแหล่งทุนอื่นนอกจากงบประมาณและสวัสดิการ ซึ่งอาจเกิดความยุ่งยากบ้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันต์ อัดชู (2536) กล่าวว่าแหล่งทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลาย ๆ ทีมมักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าได้รับแหล่งเงินที่สนับสนุนน้อยจะทำทีมไม่ได้ดี ผู้ฝึกสอนและคณะก็จะต้องมีวิธีการหาแหล่งทุน มาสนับสนุนในโครงการฝึกซ้อมและโครงการต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยดี แต่อย่างไรก็ตามถ้างบประมาณน้อยเกินไปทำให้ไม่เพียงพอ

กับการซื้ออุปกรณ์ งบประมาณหรือเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเตรียมทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนในการจัดเตรียมงบประมาณที่ใช้ในการเตรียมทีม และการแข่งขันอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้มีงบประมาณสำหรับการใช้จ่ายอย่างเพียงพอในทุก ๆ ด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ กุลวงศ์ (2547) กล่าวว่าปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีหน้าที่ในการบริหารงบประมาณภายในชมรม

2. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 พบว่าเจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬามีปัญหาด้านนักกีฬาแตกต่างกัน เจ้าหน้าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักกีฬา ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักกีฬาเป็นผู้ปฏิบัติภายใต้การชี้นำของผู้ฝึกสอน และการเบิกจ่ายงบประมาณต่าง ๆ มีขั้นตอนที่ซับซ้อนและ ใช้เวลานาน เนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ยังไม่มีรายได้ประจำดังนั้นระดับปัญหาส่วนใหญ่ของนักกีฬาจึงสูงกว่าของเจ้าหน้าที่ในด้านงบประมาณเจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬามีปัญหาแตกต่างกัน เจ้าหน้าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาบางคนมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จึงทำให้มีปัญหากการเดินทางเพื่อมาฝึกซ้อมแล้วจึงทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เกิดความวิตกกังวลกับงบประมาณที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเบิกจ่ายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคลชัย ช่างต่อ (2537) กล่าวว่าปัญหาการเตรียมทีมของมหาวิทยาลัยรัฐบาลที่เกิดขึ้นในด้านงบประมาณและสวัสดิการมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน อาจมาจากขั้นตอนในการเบิกจ่ายที่ยุ่งยากและล่าช้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชุม บุญเทียม (2538) กล่าวว่า การเบิกจ่ายงบประมาณเงินเบี่ยเลี้ยงที่ได้รับระหว่างฝึกซ้อมและสวัสดิการ ในการฝึกซ้อมล่าช้า แหล่งทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง และด้านการฝึกซ้อมเจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬาแตกต่างกัน เจ้าหน้าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักกีฬา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักกีฬายังไม่มีความพร้อม ที่จะฝึกซ้อม ระยะเวลาการฝึกซ้อมมีไม่มากนัก การฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อนักกีฬาทุกประเภท ถ้านักกีฬาสามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่โดยปราศจากสภาพและปัญหาใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการฝึกซ้อมแล้ว เชื่อว่านักกีฬานั้น ๆ จะสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายและทักษะกีฬาของตนให้ถึงขีดสูงสุดที่ควรจะเป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ พรหมอินทร์ (2531) กล่าวว่า การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภท เพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้วจะทำให้บุคคลที่ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน ส่วนด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 ด้านการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนควรจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างชัดเจน และควรมีการจัดโปรแกรมโภชนาการของนักกีฬาให้เหมาะสม เพื่อเสริมสมรรถภาพและความสามารถของนักกีฬาได้อย่างสมบูรณ์ ควรมีการบริการจากนักกายภาพบำบัดในการฝึกซ้อมเพื่อป้องกัน ช่วยเหลือ ในกรณีที่นักกีฬามีอาการบาดเจ็บ และควรมีล่ามภาษามือที่มีชำนาญและมีความรู้ด้านกีฬาเป็นอย่างดี เพื่อให้การสื่อสารกับนักกีฬามีความเข้าใจตรงกันตามที่ผู้ฝึกสอนออกคำสั่งหรือบอกเล่า

1.2 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ สมาคมกีฬาจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณต่อชนิดกีฬาต่าง ๆ ให้เหมาะสมอย่างเป็นระบบ ควรมีหอพักสำหรับนักกีฬาเพื่อทำการเก็บตัวฝึกซ้อม สำหรับทุกชนิดกีฬาควรมีงบสำรองที่ใช้ในการฝึกซ้อม กำหนดวันเบิกจ่าย อย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่าย และควรกำหนดเวลาการจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้ชัดเจน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการแข่งขัน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลที่ได้รับจากการวิจัย ด้านการฝึกซ้อมไปใช้ในการปรับปรุงขั้นตอนวิธีการ โปรแกรมการฝึกซ้อมต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ และสามารถควบคุมการฝึกซ้อมและนักกีฬา ด้านนักกีฬาไปใช้เพื่อปรับปรุงขั้นตอนการฝึกซ้อม ระยะเวลา และสถานที่ที่มีความสะดวกเหมาะสมกับนักกีฬา และด้านงบประมาณและสวัสดิการ เพื่อไปใช้ในการปรับปรุงบริหารจัดการงบประมาณที่ต้องใช้เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของนักกีฬา และการให้สวัสดิการเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬา

2.2 ควรมีการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา จะได้รับการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยปัญหาของนักกีฬาคนพิการประเภทความพิการด้านอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

เกษม นครเขตต์. (2521, กรกฎาคม). พลศึกษา : กีฬา. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ*, 4, 70-71.

จันทร์เพ็ญ กาญจนรัตน์. (2542). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, คณะครุศาสตร์.

เจริญ กระบวนรัตน์. (2532, ตุลาคม). ประสบการณ์การเล่นกีฬา. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันทนาการ*, 4(98), 70-71.

- เจษฎา เจียรโน. (2530). *โค้ช*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- นพรัตน์ แกสมาน. (2553). *สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเทคนนิสที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา เกิดจันทิก และคณะ. (2539). *การศึกษาสภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของขาและแขนในการฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่น*. ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา, การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ประจักษ์ ทองแจ่ม. (2549). *ปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลหญิงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). *ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไรไทยเพลส.
- พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์. (2551). *สภาพปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 24*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2535). *จิตวิทยาการกีฬา*. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่, คณะครุศาสตร์.
- เพชรรัตน์ ยัณรังษี. (2547). *ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาว่ายน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). *หลักและการฝึกกีฬา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน-สโตร์.
- ธีรยศ มาจาก. (2547). *สภาพการฝึกซ้อมของทีมรักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มงคล แผงสาเคน. (2531). *ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา*. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม, คณะครุศาสตร์, ภาควิชาพลศึกษา.
- มงคลชัย ช่างต่อ. (2537). *ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนตรี ธีวทอง. (2548). *ปัญหาการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 34*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- มะลิวัลย์ ธรรมแสง. (2541). *ภาษาไทยในโรงเรียนสอนคนหูหนวก*. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกในพระบรมราชินูปถัมภ์.
- มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิ์สรรพ. (2551). *การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม, ศูนย์บริการวิชาการ.
- วรุฒิ กุลวงษ์. (2547). *ปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ของทีมกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2535). *ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ศรียา นิยมธรรม. (2544). *ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไร่ไทยเพลส.
- สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2551, 15 ธันวาคม). *ประวัติการแข่งขันกีฬาคนพิการ*. จาก <http://www.sadt-thailand.com>
- สุพจน์ เจนกษกร. (2552). *สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาตาบอดสากลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพิตร สมาหิโต. (2534). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาพลศึกษา.
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). *ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ อัดชู. (2526). *กายวิภาคและสรีรวิทยา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ผู้เขียน

นางสาวชนินันท์ แยมขวัญยืน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

e-mail: mark__anntony@hotmail.com